

Kuyudan Saraya 1

– cirik · 30 Eylül 2020

KUYUDAN SARAYA-1

Oturdum başına çikrikli kuyunun
Anlattı bana Yusuf'un hikayesini
Yakup'un çocuklarından en küçüğü, en sevimlisi, en güzeliydi.
Ne çok severdi babası onu,
Ne çok sevilirdi huyu.
Kıskanan ağabeyleri, bir araya gelip plan kurdular

Böylesi zalimce bir kıskançlık görülmedi.
Yusuf'u bir kuyuya atacaklar,
Kurt parçaladı deyip ağlaşacaklar.
Kanlı gömleğini babalarına getirip,
Çaresizlikten dem vurarak,
Acılarını üzüntülerini anlatacaklar.

Onlar kurdukları planı işlete dursunlar,
Baba Yakup günlerce , aylarca gözyaşı döktü.
Gözleri kurudu ve görmez oldu
O kanlı gömleği elinden hiç düşürmedi
Yusuf sanki hep yakınındaydı,
Hiç geçmedi oğlunun kokusu.

Ve bir kervan geçti kervan geçmez yerden
Kuş uçmaz o uçsuz bucaksız çölden
Derin mi derin kumları kızgın
Gündüzü harlı ateş , geceleri ayaz mı ayaz
Bir kör kuyu tutuyor Yusuf'u çölde bir başına karanlığın içinde
Ufukta bir kervan susuzluk derdinde hangi el çevirdi kervanı.

Hangi eller ip attı çıkarttıysa Yusuf'u
Güzel bir çocuk gördüler
Bu bu nasıl olur ? dediler
Bir kör kuyuda bir çocuk bulunur,
Bu nasıl olur,

Bu nasıl güzel bir çocuk?

mustafa kaya

29.09.2020